Gruppe: 7

FCI rasenr: 2
FCI dato: 06.10.2026
NKK dato: 26.10.2026

ENGELSK SETTER

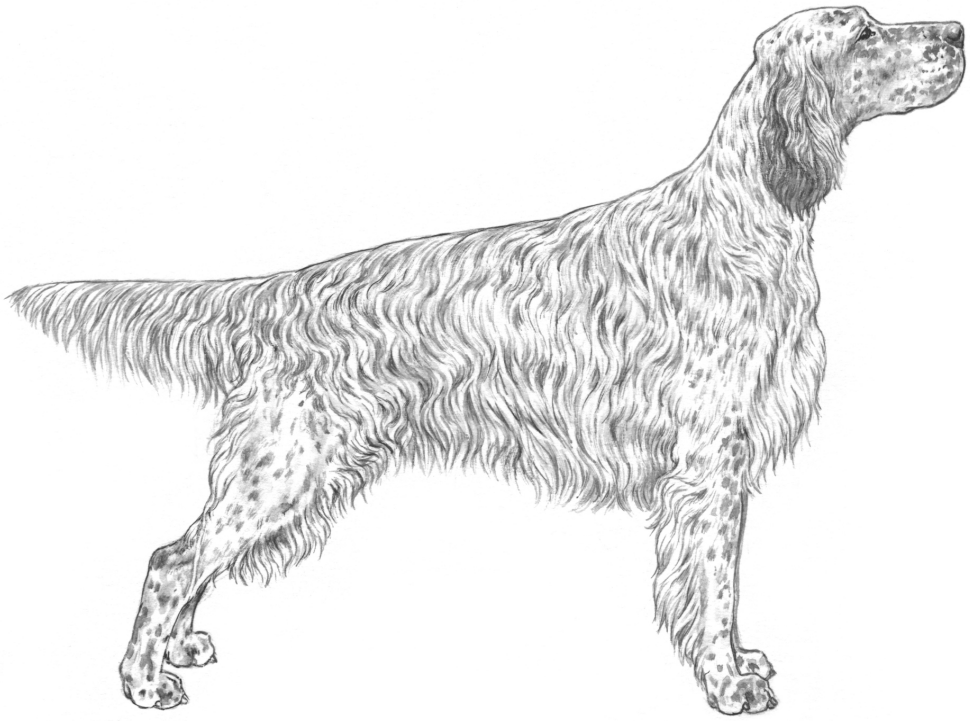

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **7**
FCIs RASENR.: **2**

RASEBESKRIVELSE FOR **ENGELSK SETTER**

Opprinnelsesland/ hjemland: Storbritannia.

Bruksområde: Stående fuglehund.

Helhetsinntrykk: Middels høy med rene linjer, elegant i utseende og bevegelser.

Adferd/ temperament: Meget energisk og med stor jaktlyst. Utpreget vennlig og med rolig temperament.

Hode: Langt og temmelig tørt. Bæres høyt.

Skalle: Hvelvet fra øre til øre, som viser god plass til hjernen. Tydelig nakkeknøl.

Stopp: Godt markert.

Ansiktsregion:

Nesebrusk: Sort eller leverfarget i henhold til pelsfargen. Vide nesebor.

Snuteparti: Moderat dypt og temmelig skvært. Lengden fra stoppen til nesebrusk lik skallelengden fra nakkeknølen til øynene.

Lepper: Ikke for hengende.

Kjever/tenner: Kraftige kjever og tilnærmet like lange. Perfekt og regelmessig saksebitt. Komplett tannsett ønskelig.

Øyne: Ovale og ikke utstående. Mildt, klart og uttrykksfullt blikk. Fargen fra hasselnøttbrun til mørk brun, jo mørkere jo bedre. Kun hos lever-belton-fargede hunder aksepteres lysere øyefarge.

Ører: Moderat lange, lavt ansatte og hengende i fine folder tett inntil kinnene. Ørespissen fløyelsaktig, øvre delen dekket med fin, silkeaktig pels.

Hals: Elegant, ganske lang, muskuløs og tørr, lett nakkebue, tydelig og ren overgang fra hodet. Bredere og meget muskuløs ved skulderansetningen. Aldri løs eller hengende halshud.

Forlemmer:

Skulder: Godt tilbakelagt, skråstilt.

Albue: Godt tilliggende.

Underarm: Rett og meget muskuløs med rund benstamme.

Mellomhånd: Kort, kraftig, rund og rett.

Poter: Tykke tredeputer, kompakte, godt hvelvede tær, godt beskyttet av hår mellom tærne.

Kropp: Moderat lang.

Rygg: Kort og vannrett.

Lend: Bred, lett hvelvet, kraftig og muskuløs.

Bryst: Dypt med god bredde mellom skulderbladene. Godt hvelvede og avrundede ribben, også de bakre ribben, lange og velutviklede.

Hale: Ansatt nesten i forlengelse av overlinjen, middels lang, når ikke nedenfor haseleddet, verken opprullet eller rett, svakt buet eller sabelformet, men uten tendens til å peke oppover. Fanen lang og rett hengende, begynner rett etter haleroten og øker jevnt i lengden mot midten og deretter gradvis smalere mot halespissen. Pelsen lang, skinnende, bløt og silkeaktig bølget, men ikke krøllet. Logrende og livlig i bevegelse og bæres ikke over overlinjen.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Muskuløse og lange fra hofte til haseledd.

Lår: Lange.

Knær: Velvinklede.

Underlår: Lange.

Haser: Verken inn- eller utoverdreide. Lavt ansatte.

Poter: Tykke tredeputer, kompakte, godt hvelvede tær, godt beskyttet av hår mellom tærne.

Bevegelser: Frie og elegante bevegelser, i stand til fart og utholdenhet. God fleksibilitet i haseleddet som viser kraftfullt driv i bakparten. Sett bakfra ligger hofte, kne og haseledd på linje. Hodet bæres naturlig høyt.

Pels:

Hårlag: Fra bakhodet i linje med ørene skal pelsen være svakt bølget, ikke krøllet, lang og silkeaktig som pelsen for øvrig. Baksiden av for- og bakben rikelige faner nesten ned til potene.

Farge: Sort og hvit (blue belton); orange og hvit (orange belton); lemon og hvit (lemon belton); lever og hvit (liver belton); trikolor (trefarget, dvs. blue belton og tan eller liver belton og tan). Hunder uten store, fargede partier på kroppen, men småflekket (belton) over det hele **foretrekkes**.

Alle andre farger eller fargekombinasjoner er ikke tillatt.

Bemerkning fra FCIs Standardkomite:
"Belton" er den tradisjonelle betegnelsen på de karakteristiske flekkede tegningene hos rasen. Belton er en landsby i Northumberland, og uttrykket er skapt og utbredt via en bok om engelsk setter skrevet av Edward Lavarack, en oppdretter som har hatt vesentlig innflytelse på rasens utseende i dag.

Størrelse:

Mankehøyde:

Hannhunder:	65-68 cm
Tisper:	61-65 cm

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

Diskvalifiserende feil:

- Aggressiv eller for sky
- Tydelige tegn på fysiske eller psykiske defekter

OBS
Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Siste endringer er i fet skrift.